

SÖZ

BEDEN

LIGONIER
HİZMETLERİNİN
HRİSTOLOJİ
AÇIKLAMASI

Aldı

Söz Beden Aldı

LIGONIER
HİZMETLERİNİN
HRİSTOLOJİ
AÇIKLAMASI

LIGONIER MINISTRIES

Söz Beden Aldı: Ligonier Hizmetlerinin Hristoloji Açıklaması

Copyright © 2016 by Ligonier Ministries

Second edition, third printing

Published by Ligonier Ministries

421 Ligonier Court, Sanford, FL 32771

Ligonier.org | ChristologyStatement.com

Scripture quotations are from the ESV® Bible (The Holy Bible, English Standard Version®), copyright © 2001 by Crossway, a publishing ministry of Good News Publishers. Used by permission. All rights reserved.

ISBN: 9781567698145

Isa Mesih kimdir? Neredeyse her yetişkin insan İsa'yla ilgili bir fikir edinmiştir. Bu fikirler yüzeysel, cahilce ya da doğrudan sapkınca olabilir. Önemli olan yalnızca fikirler değil, ama İsa hakkındaki gerçektir ve bu gerçek ebedi bir önem taşır.

Hristiyan adını taşıyanlar, açıkça Mesih'i O'nun öğrencisi olarak takip ettiklerini söylerler. Mesih'e bakış açılarını yansıtan bir Hristoloji'ye, yani Mesih doktrinine sahiptirler. Hristoloji, dolaylı veya açık bir yolla ifade edilebilir. Kutsal Kitap vahyinin derinliğinin ve Kutsal Yazılar hakkındaki Hristiyan düşüncesinin bir ifadesi olabilir veya yepyeni ve Tanrı'nın Sözü'yle bağlantısı olmayan bir şey de olabilir. Ama Hristiyan olduğunu iddia eden herkes bir Hristoloji'ye sahiptir.

Mesih'i takip etmek Hristiyanlık için merkezi önemde olduğundan, kilise, hayal gücümüzün Mesih'ini değil, tarihin ve Kutsal Yazıların Mesih'ini ilan etmek için yüzyıllar boyunca çabaladı. İznik İnanç Bildirisi, Kalkedon (Kadıköy) Açıklaması, Heidelberg Katesizmi ve Westminster İman Açıklaması gibi tarihi beyanlarda, Hristiyanlar Mesih hakkındaki Kutsal Kitap öğretisini ifade etmişlerdir.

Bugün bu beyanların sıklıkla görmezden gelinmesi ve yanlış anlaşılması sonucunda, Mesih'in kimliği ve işi ile ilgili kafa karışıklığı yaygın hale gelmiştir. Ligoier Hizmetlerinin Hristoloji Açıklaması, Mesih'in yüceliği ve O'nun halkının eğitilmesi için, Hristiyan kilisesinin tarihine, doğru imana ve Kutsal Kitap'a uygun Hristoloji'yi özetlemeye çalışır. Bunu, ikrar edilmesi kolay, Kilise'nin kalıcı imanını öğretmeye yardımcı olan, farklı kiliselerden imanlıların misyon için etrafında toplanabilecekleri ortak bir ikrar olarak yapar. Bu açıklama, kilisenin tarihi inanç bildirilerinin ve ikrarlarının yerine geçmez, ancak Mesih'in kim olduğu ve ne yaptığına dair kolektif öğretilerini ifade eden tamamlayıcı bir işlev görür. Mesih bunu Kendi krallığı için kullansın!

Peygamberimiz, Kâhinimiz ve Kralımız olan Tanrı'nın beden almış Oğlu'nun adıyla.

Tanrı'nın beden alma gizemini ve mucizesini ikrar ediyoruz ve İsa Mesih aracılığıyla sağlanan mükemmel kurtuluşumuzda seviniyoruz.

Baba ve Kutsal Ruh'la birlikte, Oğul her şeyi yarattı, her şey O'nda devam eder ve her şey O'nda yenilenir. Gerçek Tanrı olan Oğul, gerçek insan oldu, iki doğa bir şahısta birleşti.

Bakire Meryem'den doğdu ve aramızda yaşadı. Çarmıha gerildi, öldü ve gömüldü, üçüncü gün ölümlerden dirildi, göğe yükseldi ve yargılamak için yücelik içinde tekrar gelecek.

Bizim için, yasayı yerine getirdi, günahın kefareti ödedi ve Tanrı'nın gazabını yatıştırdı. Kirli giysilerimizi aldı ve bize Kendi doğruluk kaftanını verdi.

O, kilisesini inşa eden, bizim için aracılık eden, ve her şeyin üzerinde egemenlik süren Peygamberimiz, Kâhinimiz ve Kralımızdır.

İsa Mesih Rab'dir; O'nun Kutsal Adı'nı sonsuza dek överiz.

Amin.

Onaylar ve Retler

*with
Scripture
Proofs*

Madde 1

Kutsal Üçlülük'ün ikinci şahsı olan ebedi Tanrı Oğlu'nun tarih içinde İsa olarak beden aldığını onaylarız. O Mesih'tir, Tanrı'nın vaat edilen Mesih'idir.¹

İsa'nın yalnızca bir insan veya erken dönem Hristiyan kilisesinin kurguladığı hayali bir karakter olduğunu reddederiz.

Madde 2

Tanrılığın birliği içinde ebediyen var olan Oğul'un, Baba ve Kutsal Ruh'la aynı öze (homoousios) ve aynı sonsuzluğa sahip olduğunu ve eşit olduğunu onaylarız.²

İsa'nın sadece "Tanrı gibi" (homoiousios) olduğunu veya sadece Baba tarafından Oğul olarak evlat edinildiğini reddederiz. Ontolojik olarak Üçlülük'ün içinde Oğul'un Baba'dan ebediyen aşağı varsayılmasını reddederiz.

Madde 3

İznik ve Kalkedon İnanç Bildirileri'yle birlikte, İsa Mesih'in hem gerçek Tanrı hem de gerçek insan olduğunu, iki doğanın bir şahısta ebediyen birleştiğini onaylarız.³

Oğul'un yaratıldığını reddederiz. Oğul'un Tanrı olmadığı her hangi bir zamanın var olduğu düşüncesini reddederiz. İsa Mesih'in insani bedeninin ve ruhunun, Oğul'un tarihte beden almasından önce var olduğunu reddederiz.

¹Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı... Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük (Yuhanna 1:1, 14). Ayrıca bakınız Mez. 110:1; Mat. 3:17; 8:29;16:16; Mar. 1:1, 11; 15:39; Luk. 22:70; Yuh. 4:25-26; Elç. İş. 5:42; 9:22; Gal. 4:4; Fil. 2:6; Kol. 2:9; İbr. 5:7; 1. Yuh. 5:20.

²Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin (Mat. 28:19). Ayrıca bakınız Yuh. 1:18; 3:16-18; 10:30; 20:28; 2. Kor. 13:14; Ef. 2:18.

³Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor (Kol. 2:9). Ayrıca bakınız Luk. 1:35; Yuh. 10:30; Rom. 9:5; 1. Tim. 3:16; 1. Pet. 3:18.

Madde 4

İsa Mesih'in iki doğasının, O'nun tek şahsında karışım, bozulma, bölünme veya ayrılık olmaksızın birleştiği hipostatik birliği onaylarız.⁴

İki doğayı birbirinden ayırt etmenin onları birbirinden ayırmak olduğunu reddederiz.

Madde 5

İsa Mesih'in beden alışımda, O'nun tanrısal ve insani doğasının kendi niteliklerini koruduğunu onaylarız. İki doğanın da niteliklerinin İsa Mesih'in tek şahsına ait olduğunu onaylarız.⁵

İsa Mesih'in insan doğasının tanrısal niteliklere sahip olduğunu veya tanrısal doğayı içerebileceğini reddederiz. Tanrısal doğanın tanrısal nitelikleri insan doğasına ilettiğini reddediyoruz. Oğul'un beden almasında tanrısal niteliklerinden herhangi birini bir kenara bıraktığını veya vazgeçtiğini reddederiz.

Madde 6

İsa Mesih'in Tanrı'nın görünen sureti olduğunu, gerçek insanlığın standardı olduğunu ve kurtuluş sürecimizin sonunda O'nun görünümüne uyumlu hale geleceğimizi onaylarız.⁶

İsa Mesih'in gerçek insandan daha azı olduğunu, sadece insan gibi göründüğünü veya makul bir insan ruhundan yoksun olduğunu reddederiz. Hipostatik birlik içinde, Oğul'un insan doğası yerine bir insan şahsı olarak varsayılmasını reddederiz.

⁴Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" yanıtını verdi. İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır (Mat. 16:16-17). Ayrıca bakınız Luk. 1:35, 43; Yuh. 1:1-3; 8:58; 17:5; Elç. İş. 20:28; Rom. 1:3; 9:5; 2. Kor. 8:9; Kol. 2:9; 1. Tim. 3:16; 1. Pet. 3:18; Vah. 1:8, 17; 22:13.

⁵Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı (Fil. 2:5-7). Ayrıca bakınız Mat. 9:10; 16:16; 19:28; Yuh. 1:1; 11:27, 35; 20:28; Rom. 1:3-4; 9:5; Ef. 1:20-22; Kol. 1:16-17; 2:9-10; 1. Tim. 3:16; İbr. 1:3; 8-9; 1. Pet. 3:18; 2. Pet. 1:1.

⁶Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur. Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümanlıklar- O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı (Kol. 1:15-16). Ayrıca bakınız Rom. 8:29; 2. Kor. 4:4-6; Ef. 4:20-24; İbr. 1:3-4.

Madde 7

İsa Mesih'in gerçek insan olarak kendini alçalttığı konumunda insan doğasının tüm doğal kısıtlamalarına ve zayıflıklarına sahip olduğunu onaylarız. Her açıdan bizim gibi olduğunu, ancak günahsız olduğunu onaylarız.⁷

İsa Mesih'in günah işlediğini reddederiz. İsa Mesih'in acılardan, denenmelerden ve zorluklardan gerçekten geçmediğini benimseyen tüm görüşleri reddederiz. İsa'nın gerçek insanlığındaki doğasında günah bulunduğunu veya günahsızlığının gerçek insan olmasıyla bağdaşmadığı düşüncesini reddederiz.

Madde 8

Tarihi bir kişilik olan İsa Mesih'in, Kutsal Ruh'un gücüyle mucizevi bir şekilde ana rahmine konduğunu ve Bakire Meryem'den doğduğunu onaylarız. Kalkedon İnanç Bildirisi'yle birlikte, Bakire Meryem'in kesinlikle Tanrı'nın annesi (theotokos) olduğunu, doğurduğu çocuğun Tanrı'nın beden almış Oğlu, Kutsal Üçlük'ün ikinci şahsı olduğunu onaylarız.⁸

İsa Mesih'in tanrısal doğasını Meryem'den aldığını veya günahsızlığının Meryem'den kaynaklandığını reddederiz.

⁷Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkahin olup halkın günahlarını başlatılabilsin. Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir (İbr. 2:17-18). Ayrıca bakınız Mik. 5:2; Luk. 2:52; Rom. 8:3; Gal. 4:4; Fil. 2:5-8; İbr. 4:15.

⁸Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di (Luk. 1:26-27). Ayrıca bakınız Mat. 1:23; 2:11; Luk. 1:31, 35; Rom. 1:3; Gal. 4:4.

Madde 9

İsa Mesih'in, ilk Adem'in başarısızlığa uğradığı her noktada atandığı görevinde başarılı olan son Adem olduğunu ve İsa Mesih'in Kendi halkının, yani Mesih'in bedeninin başı olduğunu onaylarız.⁹

İsa Mesih'in düşmüş bir insan doğası üstlendiğini veya ilk günahın mirasını taşıdığını reddederiz.

Madde 10

İsa Mesih'in aktif ve pasif itaatiyle yasanın tüm gereklerini bizim yerimize tamamen yerine getirdiğini ve günahsız yaşamı ve çarşıhtaki ölümüyle günahlarımızın cezasını üstlendiğini onaylarız.¹⁰

İsa'nın herhangi bir noktada Tanrı'nın yasasına itaat etmekte veya yerine getirmekte başarısız olduğunu reddederiz. Ahlaki yasayı ortadan kaldırdığını reddederiz.

⁹Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün (Rom 5:12-21). Ayrıca bakınız 1. Kor. 15:22, 45-49; Efes. 2:14-16; 5:23; Kol. 1:18.

¹⁰Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır (Romalılar 5:19). Ayrıca bakınız Mat. 3:15; Yuh. 8:29; 2. Kor. 5:21; Fil. 2:8; İbr. 5:8.

Madde 11

İsa Mesih'in çarmıhta Kendisini, halkının günahları için cezayı üzerine alarak kendini bir kefarete olarak sunduğunu, böylece Tanrı'nın gazabını yatıştırdığını ve adaletini sağladığını, günah, ölüm ve Şeytan üzerinde zafer kazandığını onaylarız.¹¹

İsa Mesih'in ölümünün, Şeytan'a bir fidye ödemesi olduğunu reddederiz. İsa Mesih'in ölümünün yalnızca bir örnek, yalnızca Şeytan üzerinde bir zafer ya da yalnızca Tanrı'nın ahlaki yönetiminin bir sergilenmesi olduğunu reddederiz.

Madde 12

Çifte yüklem öğretisini, yani günahımızın İsa Mesih'e yüklendiğini ve O'nun doğruluğunun imanla bize yüklendiğini onaylarız.¹²

Günahın yargılanmadan göz ardı edildiğini reddederiz. İsa Mesih'in aktif itaatinin bize yüklenmediğini reddederiz.

Madde 13

İsa Mesih'in üçüncü gün ölümden dirildiğini ve bedende birçoklarına görüldüğünü onaylarız.¹³

İsa Mesih'in yalnızca ölmüş gibi görüldüğünü veya yalnızca Ruhu'nun yaşamaya devam ettiğini ya da O'nun dirilişinin yalnızca takipçilerinin yüreğinde gerçekleştiğini reddederiz.

¹¹Tanrı Mesih'i, kaniyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edenleri aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı (Romalılar 3:25-26). Ayrıca bakınız Yeş. 53; Rom. 5:6, 8, 15; 6:10; 7:4; 8:34; 14:9, 15; 1. Kor. 15:3, 14-15; Efes. 5:2; 1. Sel. 5:10; 2. Tim. 2:11; İbr. 2:14, 17; 9:14-15; 10:14; 1. Pet. 2:24; 3:18; 1. Yuh. 2:2; 3:8; 4:10.

¹²Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım (2. Korintliler 5:21). Ayrıca bakınız Mat. 5:20; Rom. 3:21-22; 4:11; 5:18; 1. Kor. 1:30; 2. Kor. 9:9; Efes. 6:14; Fil. 1:11; 3:9; İbr. 12:23.

¹³Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımızı karşılıklı öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. Kefas'a, sonra Onikiler'e gördü (1. Kor 15:3-5). Ayrıca bakınız Yeş. 53; Mat. 16:21; 26:32; 28:1-10; Luka 24:50-51; Yuh. 21:14; Elç. İş. 1:9-11; 2:25, 32; 3:15, 26; 4:10; 5:30; 10:40; Rom. 4:24-25; 6:9-10; Ef. 4:8-10.

Madde 14

Göğe yükselmiş olan İsa Mesih'in, dirilişin ilk örneği olduğunu, günahı ve ölümü yendiğini ve O'nunla birlik olarak bizim de dirileceğimizi onaylarız.¹⁴

Yüceltilmiş olan İsa'nın diriliş bedeninin, mezarda yatan bedenden tamamen farklı bir beden olduğunu reddederiz. Bizim dirilişimizin de bedenden ayrı ve yalnızca ruhsal bir diriliş olacağını reddederiz.

Madde 15

İsa'nın Baba Tanrı'nın sağına, göksel tahtına yükseldiğini, şu anda Kral olarak hüküm sürdüğünü ve görünür şekilde güç ve görkemle geri döneceğini onaylarız.¹⁵

İsa Mesih'in Kendi dönüş zamanı hakkında yanıldığı düşüncesini reddederiz.

Madde 16

İsa Mesih'in Pentikost günü Ruhunu döktüğünü ve içinde bulunduğumuz dönemde her şeye hükmettiğini, halkı için aracılık ettiğini ve başı olduğu Kilisesi'ni inşa ettiğini onaylarız.¹⁶

İsa Mesih'in, Roma Episkoposu'nu Kendi vekili olarak atadığını veya İsa Mesih dışında herhangi bir kişinin Kilise'nin başı olabileceği görüşünü reddederiz.

¹⁴ Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir... "Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?" (1. Kor. 15:20, 55). Ayrıca bakınız Rom. 5:10; 6:4, 8, 11; 10:9; 1. Kor. 15:23; 2. Kor. 1:9; 4:10-11; Ef. 2:6; Kol. 2:12; 2. Sel. 2:13; İbr. 2:9, 14; 1.Yuh. 3:14; Vah. 14:4; 20:14.

¹⁵ Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?" İsa onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi. "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriy'e de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız." İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir." (Elç. İş. 1:6-11). Ayrıca bakınız Luk. 24:50-53; Elç. İş. 1:22; 2:33-35; Ef. 4:8-10; 1. Tim. 3:16.

¹⁶ Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi (Ef. 1:22). Ayrıca bakınız Elç. İş. 2:33; 1. Kor. 11:3-5; 1. Kor. 11:35; Ef. 4:15; 5:23; Kol. 1:18.

Madde 17

İsa'nın bütün insanları yargılamak için yücelik içinde yeniden geleceğini ve sonunda bütün düşmanlarını ortadan kaldıracığını, ölümü yok edeceğini ve doğrulukla hüküm süreceği yeni göğü ve yeni yeri getireceğini onaylarız.¹⁷

İsa Mesih'in son gelişinin İ.S. 70'de gerçekleştiği, O'nun gelişinin ve ardından gelen olayların yalnızca sembolik olarak görülmesi gerektiği görüşünü reddederiz.

Madde 18

Rab İsa Mesih'in adına iman edenlerin O'nun ebedi krallığına kabul edileceğini, ancak O'na iman etmeyenlerin cehennemde ebediyen bilinçli bir ceza çekeceğini onaylarız.¹⁸

Herkesin kurtulacağını reddederiz. İsa Mesih'e iman etmeden ölenlerin tamamen yok olup gideceği öğretisini reddederiz.

Madde 19

Dünyanın kuruluşundan önce İsa Mesih'te seçilmiş olan ve iman yoluyla O'na bağlanan herkesin, O'nunla ve birbirleriyle paydaşıktan zevk aldığını onaylarız. Aklanma, evlat edilme, kutsallaşma ve yüceltilme dahil olmak üzere, İsa Mesih'teki her ruhsal bereketlerden hoşnut olduğumuzu onaylarız.¹⁹

İsa Mesih ve O'nun kurtaran işinin birbirinden ayrılabilirliğini reddederiz. İsa Mesih'in Kendisi'nden ayrı olarak İsa Mesih'in kurtaran işine katılabileceğimizi reddederiz. Mesih'le birleşmişken O'nun bedeni olan kiliseyle birleşmemiş olmayı reddederiz.

¹⁷Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu (Elç. İş. 10:42). Ayrıca bakınız Yuh. 12:48; 14:3; Elç. İş. 7:7; 17:31; 2. Tim. 4:1, 8.

¹⁸İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağılayış ve dış gücirtisi olacaktır. Doğru kişiler o zaman Babalan'ın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!" (Mat. 13:41-43). Ayrıca bakınız Yeş. 25:6-9; 65:17-25; 66:21-23; Dan. 7:13-14; Mat. 5:29-30; 10:28; 18:8-9; Mar. 9:42-49; Luka 1:33; 12:5; Yuh. 18:36; Kol. 1:13-14; 2. Sel. 1:5-10; 2. Tim. 4:1, 18; İbr. 12:28; 2. Pet. 1:11; 2:4; Vah. 20:15.

¹⁹Elster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı (1. Kor. 12:13). Ayrıca bakınız Yuh. 14:20; 15:4-6; Rom. 6:1-11; 8:1-2; 12:3-5; 1. Kor. 1:30-31; 6:15-20; 10:16-17; 12:27; 2. Kor. 5:17-21; Gal. 3:25-29; Ef. 1:3-10, 22-23; 2:1-6, 3:6; 4:15-16; 5:23, 30; Kol. 1:18, 2:18-19.

Madde 20

Yalnızca imanla aklanma öğretisini onaylarız. Tanrı'nın, kendi erdemimiz veya iyi işlerimiz dışında, yalnızca İsa Mesih'e ve O'nun işine olan imanımızla, yalnızca O'nun lütfunun eyleme geçmesiyle bizi doğru ilan ettiğini onaylarız. Yalnızca imanla aklanma öğretisini reddetmenin, müjdeyi reddetmek olduğunu onaylarız.²⁰

Bize aşılınmış herhangi bir lütf temelinde aklandığımızı reddederiz. Yalnızca doğamız gereği doğru olduğumuzda aklandığımızı reddederiz. Bu aklanmanın şimdi ve her zaman bizim sadakatimize dayandığını reddederiz.

Madde 21

Kutsallaşma öğretisini onaylarız; Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle, İsa Mesih'in gerçekleştirdiği işe dayanarak, üzerimizde hüküm süren günahın gücünden bizi kurtarır, bizi bir kenara ayırır ve bizi Oğlu'nun benzerliğinde değiştirerek kutsallaştırır. Kutsallaşmanın, aklanmadan farkı olsa da, Tanrı'nın bir lütf eylemi olduğunu ve ayrılmaz şekilde aklanmayla birleştiğini onaylarız. Bu tanrısal kutsallaşma çalışmasında pasif olmadığımızı, günah için ölmek ve Rab'be itaat ederek yaşamak için süregelen çabalarımızda belirlenmiş lütf araçlarını kendimize uygulamakla sorumlu olduğumuzu onaylarız.²¹

İnsanın kutsallaşmakta İsa Mesih'le birleşmesinin meyvesini hemen vermeden aklandığını reddederiz. İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'da kabul görse de, iyi işlerimizin aklanmayı hak ettiğini reddederiz. Günahın üzerimizde egemenliği olmasa da, bu hayatta kalıcı günahla mücadelemizin sona ereceğini reddederiz.

²⁰ Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz (Rom. 5:1). Ayrıca bakınız Luka 18:14; Rom. 3:24; 4:5; 5:10; 8:30; 10:4, 10; 1. Kor. 6:11; 2. Kor. 5:19, 21; Gal. 2:16-17; 3:11, 24; 5:4; Ef. 1:7; Tit. 3:5, 7.

²¹ Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsanmış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti (Ef. 1:3-4). Ayrıca bakınız Yuhanna 17:17; Elç. İş. 20:32; Rom. 6:5-6, 14; 8:13; 1. Kor. 6:11; 2. Kor. 7:1; Gal. 5:24; Ef. 3:16-19; 4:23-24; Fil. 3:10; Kol. 1:10-11; 2. Sel. 2:13; İbr. 12:14.

Madde 22

İsa Mesih'in Tanrı ve Tanrı'nın halkı arasında tek aracı olduğunu onaylarız. Hem alçaltıldığı durumda hem de yüceltildiği durumda İsa Mesih'in Peygamber, Kâhin ve Kral olarak gerçekleştirdiği aracılık rolünü onaylarız. Baba'nın çağırdığı aracılık görevini yerine getirmek için Kutsal Ruh'la mesh edildiğini onaylarız.²²

Tanrı'nın herhangi bir başka beden aldığı veya alacağını ya da Rab İsa Mesih'ten başka herhangi bir aracı veya kurtuluş olabileceğini reddederiz. İsa Mesih'ten başka bir kurtuluşu reddederiz.

Madde 23

Tanrı'nın en yüce Peygamberi olarak, İsa Mesih'in peygamberliğin hem öznesi hem de nesnesi olduğunu onaylarız. İsa Mesih'in, Tanrı'nın isteğini gözler önüne serdiğini ve ilan ettiğini, gelecekteki olaylarla ilgili peygamberlikte bulunduğunu ve Tanrı'nın vaatlerinin O'nda tamamlandığını onaylarız.²³

İsa Mesih'in ağızından herhangi bir yanlış peygamberlik veya söz çıktığını ya da Kendisiyle ilgili tüm peygamberlikleri yerine getirmediğini veya getirmeyeceğini reddederiz

²² Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. (1. Tim. 2:5). Ayrıca bakınız Eyüp 33:23-28; Luk. 1:33; Yuh. 1:1-14; 14:6; Elç. İş. 3:22; Kol. 1:15; İbr. 1:1-4; 5:5-6; 9:15; 12:24.

²³ Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığımızı biliyorum. Ama bütün peygamberlerin ağızından Mesih'i'nin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağızından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. Musa şöyle demişti: 'Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin (Elç. İş. 3:17-22). Ayrıca bakınız Mat. 20:17; 24:3; 26:31, 34, 64; Mar. 1:14-15; Luk. 4:18-18, 21; Yuh. 13:36; 21:22; 1. Kor. 1:20; İbr. 1:2; Vah. 19:10.

Madde 24

İsa Mesih'in, bizim yerimize kusursuz kurbanı sunmasıyla ve Baba'nın önünde bizim için aracılık etmeye devam etmesiyle, Melkizedek düzeni uyarınca bizim Büyük Baş Kahinimiz olduğunu onaylarız. İsa Mesih'in yüce kefarete kurbanının hem öznesi hem de nesnesi olduğunu onaylarız.²⁴

İsa Mesih'in, Levi değil Yahuda oymağından olması nedeniyle, kahinimiz olarak hizmet etme niteliğine sahip olmadığını reddederiz. Mesih'in kurban ve kahin olarak toplu ayinde, kansız bir şekilde de olsa, Kendisini sürekli bir kurban sunusu olarak sunduğunu reddederiz. Mesih'in yalnızca gökte kahin olduğunu ve yeryüzünde kahin olmadığını reddederiz.

Madde 25

İsa Mesih'in kral olarak tüm dünyasal ve doğaüstü güçlerin üzerinde şimdi ve sonsuza dek mutlak olarak hüküm sürdüğünü onaylarız.²⁵

İsa Mesih'in krallığının yalnızca bu dünyaya ait siyasi bir krallık olduğunu reddederiz. Dünyasal yönetimlerin O'na karşı sorumluluğunu reddederiz.

²⁴Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görülmek üzere göğe girdi. Başkahin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girer, oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi. Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarını günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere göre olacaktır (İbr. 9:24-28). Ayrıca bakınız Yuh. 1:36; 19:28-30; Elç. İş. 8:32; 1. Kor. 5:7; İbr. 2:17-18; 4:14-16; 7:25; 10:12, 26; 1. Pet. 1:19; Vah. 5:6, 8, 12-13; 6:1, 16; 7:9-10, 14, 17; 8:1; 12:11; 13:8; 15:3. ²⁵Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir (1. Kor. 15:25). Ayrıca bakınız Mez. 110; Mat. 28:18-20; Luka 1:32; 2:11; Elç. İş. 2:25, 29, 34; 4:25; 13:22, 34, 36; 15:16; Rom. 1:3; 2. Tim. 2:8; İbr. 4:7; Vah. 3:7; 5:5; 22:16.

Madde 26

İsa Mesih'in, bütün düşmanlarını yendiğinde, krallığını Baba'ya teslim edeceğini onaylarız. Yeni gök ve yeni yeryüzünde Tanrı'nın halkıyla birlikte olacağını ve imanlıların İsa Mesih'i yüz yüze göreceğini, O'nun benzeyişinde olacaklarını ve O'ndan sonsuza dek zevk alacaklarını onaylarız.²⁶

İnsanlık için başka bir umut olduğunu veya İsa Mesih'in dışında kurtuluşun bulunabileceği herhangi bir ad veya yol olduğunu reddederiz.

²⁶Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serineceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. Ortadan kaldıracak son düşman ölümdür. Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı." "Her şey O'na bağımlı kılındı" sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yı içermediği açıktır. Her şey Oğul'a bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun (1. Kor. 15:24-28). Ayrıca bakınız Yeş. 65:17; 66:22; Fil. 2:9-11; 2. Pet. 3:13; 1. Yuh. 3:2-3; Vah. 21:1-5; 22:1-5.

Açıklayıcı Makale

*with
Suggestions
for Use*

Bir gün tüm yeryüzü tek bir ikrarla yankılanacak: “İsa Mesih Rab’dir” (Fil. 2:11). Bu kısa cümlemin taşıdığı anlam çok büyüktür. İsa’nın Mesih olduğunu söylemek, O’nun “Mesh edilmiş Olan” olduğunu söylemektir. O’nun vaat edilen ve uzun zamandır beklenen Mesih olduğunu söylemektir. İsa Mesih’in Rab olduğunu söylemek, O’nun gerçek Tanrı’dan gerçek Tanrı olduğunu söylemektir. Beden alış mucizeler mucizesidir, şok edici bir gizemdir. Tanrı beden aldı. O’na İsa demek bile, O’nun tek Kurtarıcı olduğunu söylemektir. O, halkını günahlarından kurtarmak için dünyaya geldi (Mat. 1:21).

“İsa Mesih Rab’dir” bir inanç bildirisi; bir inanç açıklamasının özüdür. İngilizce creed (inanç bildirisi) sözcüğü, Latince “inanyorum” anlamına gelen credo sözcüğünden türemiştir. Bu kısa inanç bildirisi, Mesih hakkında inandıklarımızı beyan eder. Bazılarına göre 1. Timoteos 3:16 da bir inanç bildirisi. Bunun iki nedeni vardır. Birincisi, Pavlus şu ifadeyi kullanır: “kuşkusuz, büyüktür, inanyoruz” İkincisi, bu ayetin ritmik ve şiirsel bir anlatımı vardır. Bu sözler beden almış Mesih’in kısa bir özetini oluşturur:

O, bedende göründü,
Ruh’ça doğrulandı,
Meleklerce görüldü,
Uluslara tanıtıldı,
Dünyada O’na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı. (1.Tim. 3:16)

Kutsal Kitap’ın şablonu önemlidir. İlk kilise konsiller düzenlediğinde ve inanç bildirileri oluşturduğunda, inanç ikrarı için yeni bir yöntem şekillendirmiyordu. Kutsal Kitap’ın yerleşik geleneğini devam ettiriyordu.

Sorunlar ortaya çıktıkça, ilk kilise tavrını ortaya koydu. Birçoklarına göre de, litürjik ihtiyaçlar veya saf ibadet isteği, kiliseyi inanç bildirileri yazmaya teşvik etti. Bu görüş, özellikle Mesih hakkındaki öğretiden doğrudur. İsa’nın şahsı ve işi hakkındaki temel gerçek, yüzyıllar boyunca Hristiyanlığın belirleyici özelliği olmuştur.

TYeni Antlaşma yazarları, İsa’nın kimliği ve işiyle ilgili yanlış

fikirlerle bizzat savaştılar. Kilisenin ilk yüzyıllarında, çeşitli guruplar Mesih'in gerçek insan oluşuna karşı çıktılar. Dokeristler adında bir grup, İsa'nın yalnızca insan gibi "göründüğünü" iddia etti. Arianizm gibi diğer sapkın gruplar, Mesih'in gerçek tanrılığına itiraz ettiler. Bu sapkınlar, İsa'nın Baba Tanrı'dan daha aşağı olduğunu iddia ettiler. Daha sonra gruplar, iki doğanın, Mesih'in gerçek insan oluşunun ve gerçek tanrılığının bir şahısta birleşme şeklini yanlış ifade ettiler.

İlk kilise tüm bu meydan okumalara ve yanlışlara, konsiller toplanarak ve Hristiyan inancının temel gerçekleriyle ilgili Kutsal Kitap öğretisini özetleyen inanç bildirileri yazarak cevap verdi. Bu inanç bildirileri, nesilden nesle aktarılan zengin bir mirastır. Bugün elimizde, Elçilerin İnanç Bildirgesi, İznik İnanç Açıklaması ve Kalkedon (Kadıköy) Açıklaması gibi kaynaklar vardır. Bu inanç bildirileri sınır işaretçileridir ve doğru inançla sapkınlık arasındaki sınırı çizerler.

Bu inanç bildirileri, kiliseyi güçlendirmeye ve Tanrı'nın lütufkâr ve yönlendiren eliyle, Hristiyanların müjdeyi sadakatle ilan etmelerine hizmet etmiştir. Günümüzde kalıcı değerlerinin bir kanıtı olarak okunmaya devam edilmektedir. Mesih'in ilahiyatımızın ve ibadetimizin merkezinde olduğunu bize hatırlatırlar. Bu inanç bildirileri kiliseyi "kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye" çağırır (Yah. 1:3).

Yine de, bu inanç bildirileri yalnızca Mesih'in işine atıfta bulunur. Müjdeyi tam anlamıyla açıklamazlar. Görünür kilisedeki gerçek bölünme Reformasyon sırasında gerçekleşti. Mesih'in işi esas konuydu. Özellikle, yalnızca imanla aklanma öğretisi üzerinde kopan tartışma, anlaşmazlığın merkezini oluşturuyordu ve Reform Hareketi'ni ateşleyen de bu oldu. Bu noktada kilise Protestanlık ve Roma Katolikliği olarak ikiye bölündü. Roma Katolikliği, Trent Konsili'nin ardından, yalnızca imanla aklanma öğretisini reddedip, aklanmayı imanın ve eylemlerin işbirliğinin bir sonucu olarak görmeyi tercih ederken, Protestanlık yalnızca imanla aklanma öğretisini (sola fide) onaylar. Reformasyon başka bir konuda da farklılığını ortaya koydu. Bu da, İsa Mesih'in Kendi kilisesi ve aslında her şey üzerinde mutlak ve tek baş olduğudur.

Birlikte ele alındığında, ilk kilisenin ekümenik inanç bildirileri ve Reformasyon'un üzerinde durduğu noktalar, Kutsal Kitap'a sadık bir

müjdeyi ilan etmesi için kiliseye kılavuzluk ederler. İnanç bildirileri, çeşitli Reformcu inanç ikrarları ve kateşizm, inanç özetleri sağlarlar, inanca ve müjdeye netlik kazandırırılar.

Söz Beden Aldı: Ligonier Hizmetlerinin Hristoloji Açıklaması, alçakgönüllü bir yaklaşımla bu neslin kilisesine ve Tanrı'nın kutsamasıyla, gelecek nesillere, geçmişin zenginliklerinden, hem ekümenik inanç bildirilerinden hem de Reformcu ilahiyattan yararlanarak, Mesih'in şahsına ve işine ilişkin kısa bir açıklama sunmaya çalışır. Belki bu açıklama ve beraberindeki yirmi altı onay ve ret maddesi, Hristoloji'nin bu önemli meseleleri üzerinde daha fazla tartışma ve düşünme için bir katalizör görevi görebilir. Belki bu açıklama kiliseye doğrudan da fayda sağlayabilir. Bu açıklamayı kamuoyuna açıklamak için her türlü girişimde bulunulmuştur. Bu açıklama ile karşılaşan herkesin "İsa Mesih'in Rab" olduğunu bilmesini istiyoruz.

AÇIKLAMA

Açıklama altı kıtadan veya bölümden oluşur. İlk bölüm, iki anahtar fiille birlikte giriş işlevi görür: İkrar etmek ve sevinmek. Tanrı, hem Kendisini hem de Kendi isteğini Kutsal Yazılar'ın sayfalarında göstermiştir. Yine de, yalnızca O'na ait olan "gizli şeyler" vardır (Yas. Tek. 29:29). İlahiyatla uğraşırken daima kendi sınırlılığımızın farkında olmalıyız. Dolayısıyla, müjdenin gizemini ve mucizesini ikrar ederek başlarız. Bu açıklama öncelikle, Tanrı beden aldı sözcükleriyle tanımladığımız beden almaya odaklanır. Oradan Mesih'in şahsı bizi hemen Mesih'in işine yönlendirir ve Mesih'in kurtuluş işinde hep birlikte seviniriz.

İkinci kıta, Mesih'i Üçlülük Tanrı'sının şahısları arasında eşit konumlandırarak, O'nun gerçek Tanrı olduğunu vurgular. Bu kıta, Kalkedon Açıklaması'ndaki Kalkedon formülünün tekrar ifade edilmesiyle biter. Mesih beden aldıktan itibaren bir şahısta iki doğadır ve hep öyle olacaktır.

Üçüncü kıta, Mesih'in gerçek insanlığını vurgulayarak beden almayı açıklar. O doğdu. O'nun adı, "Tanrı bizimle" (Mat. 1:23) anlamına gelen İmmanuel'dir. Burada O'nun ölümünü, gömülmesini, dirilişini, göğe yükselişini ve ikinci gelişini ikrar ederiz. Bunlar beden alma olayının tarihsel gerçekleridir.

Dördüncü kıta, Reformasyon'dan günümüze ulaşan kavrayışlardan yararlanarak, beden almanın teolojik gerçekleriyle devam eder. Bize göre, İsa'nın itaati kusursuzdu. Yasayı yerine getirdi (aktif itaat) ve yasanın cezasını ödedi (pasif itaat). O, bizim yerimize kefaretimizi ödeyen lekesiz kuzuydu. O, tüm insanlığın karşı karşıya olduğu en ağır sorunu çözdü: Kutsal Tanrı'nın gazabı. Bu kıta, yüklenme öğretisini açıklayarak biter. Mesih'in doğruluğu bize yüklenirken, bizim günahlarımız O'na yüklenir veya O'na sayılır. Yalnızca ve yalnızca Mesih'in bizim için yaptıklarından dolayı Tanrı ile barışıyoruz. Biz O'nun doğruluğunu giyindik.

Mesih'in üç kısımlı görevi (munus triplex), Mesih'in işini özetleyen yararlı bir teolojik yapıdır. Peygamberlik, kâhinlik ve krallık görevleri, Eski Antlaşma'da birbirinden ayrı aracılık rolleriydi. İsa üçünün de Kendi şahsında birleştirir ve hepsini kusursuzca uygular. Burada Mesih'in işini yalnızca geçmişte çarşıdaki aracılık işi olarak değil, aynı zamanda O'nun şu anda Baba'nın sağında bizim için aracılık yapması olarak düşünürüz.

Son kıta, tek ve öz bir ikrarı onaylar: İsa Mesih Rab'dir. Gerçek ilahiyat doksolojiye (yüceltme / hamd) ve tapınmaya yönlendirir. Dolayısıyla, açıklama anahtar bir fille sonlanır: övmek. Şimdi Mesih'e tapınarak ebedi işimize hazırlanıyoruz.

YİRİMİ ALTI ONAY VE RET MADDESİ

Bu açıklamalardaki ifadeler, Mesih'in şahsı ve işi hakkındaki Kutsal Kitap öğretisinin zenginliğini araştırmaya davet ederken, Hristoloji çalışmasına kapılar açar. Bize daha etkin yol göstermesi için, bu açıklamalara her biri ayetlerle desteklenen yirmi altı onay ve ret maddesi eklenmiştir. Her biri için bir ana metin verilmiş olup diğer destekleyici metinlerle birlikte bir bütün olarak kaleme alınmıştır. Bu maddeler çok önemlidir. Mesih'in şahsı ve işi hakkında Kutsal Kitap öğretilerinin sınırlarını çizer.

Madde 1, beden almayı onaylayarak bir giriş işlevi görür.

Madde 3-5, Kutsal Kitap'ın bir şahıs iki doğa Hristolojisini ortaya koyarken, Madde 2, Mesih'in gerçek tanrılığını öne çıkarır. Madde 6-9, Mesih'in gerçek insanlığını gözler önüne serer. Madde 10-26, Mesih'in şahsından Mesih'in işine döner. Bu maddeler, kurtuluş

öğretisini onaylayarak başlar ve Mesih'in üç kısımlı görevinin tasvir edilmesiyle sonlanır.

Ret kısımları son derece önemlidir. İçinde bulunduğumuz hoşgörü çağında, bir inancı reddetmek pek modaya uymaz. Ancak bu onay ve ret maddeleri gurur verici bir varsayımda bulunmak için değil, kilisenin Kutsal Kitap öğretisinin güvenli ve naif sınırları içinde kalmasına yardımcı olma umuduyla sunulmuşlardır. 2. Yuhanna 9 açıkça bildirir: "Haddini aşır Mesih'in öğretisine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur." Bu ayet, Mesih'in Kutsal Kitap öğretisinin veya Tanrı'nın Sözü'nde açıklandığı şekliyle Hristoloji'nin önceden belirlenmiş sınırlarının ötesine geçilmesine atıfta bulunur. Yirmi altı madde, açıklamanın çeşitli satırlarında genişledikçe, maddelerin kendisi de Mesih hakkında daha derin bir Kutsal Kitap öğretisine yönlendirebilir.

Bazıları haklı olarak, yeni bir açıklamaya neden gerek duyulduğunu dahi sorabilir. Bu iyi bir sorudur. Bu soruya istinaden, bu açıklamayı gerekli kılan üç nedeni sunmak isteriz. Bu açıklamanın, hem eski hem de şu andaki zorlukların altını çizerek, günümüzde kilisenin ibadetine ve öğretisine hizmet edeceğine inanıyoruz. Ayrıca, müjdeleme hizmetinde bulunanlara, bu hizmetteki gerçek ortaklarını tanımının bir yolunu sağlayacağına da inanıyoruz. Son olarak, kilise için zor zamanların eşiğinde olduğumuzu hissediyoruz ve bu açıklamanın bize müjdenin özünü, güzelliğini, gerekliliğini ve aciliyetini hatırlatacağına inanıyoruz. Bu üç neden üzerinde düşünelim:

İBADET VE EĞİTİM İÇİN

LLigonier Hizmetleri, alçakgönüllü bir tavırla bu açıklamayı kiliseye sunar. İlk yüzyıllardan itibaren, Hristiyanlar inanç bildirimlerini kilise ayinlerinde kullanmışlardır. Bu açıklamanın da aynı amaca hizmet etmesini umuyoruz. İnanç bildirimleri, Kutsal Kitap'ın engin ufuklarını araştırmak için yararlı eğitim araçları olabilirler. Bu açıklamanın ve yirmi altı maddenin, Kutsal Kitap üzerinde daha ileri araştırmalar ve düşüncelerin gerçekleşmesi için kilisede rehber olmasını da umuyoruz. Mesih'in şahsı ve işi hakkındaki öğretisi, kilisenin kimliği ve sağlığı için hayati önem taşır. Kilisenin her nesli, Mesih'in şahsı ve işiyle ilgili doğru anlayışı yeniden incelemeli ve onaylamalıdır.

MÜJDEİN ORTAK AMACI İÇİN

Dünya çapında giderek artan sayıda mezheplere bağlı olmayan kiliseler, organizasyon ve hareketler var ve bunların çoğu müjdeyi yaymaya hizmet eder. Bazen sağlıklı ortaklıkların ve derneklerin olduğu yerleri ayırt etmek zordur. Bu açıklama, Mesih'teki gerçek kardeşlerimizi belirlemeye ve müjde için ortak çabaları sağlamlaştırmaya hizmet edebilir.

BÖYLE ZAMANLAR İÇİN

Üniversite şehri Oxford'da, Thomas Cranmer, Nicholas Ridley ve Hugh Latimer gibi bazı Britanyalı Reformcuların fedakârlıklarına atfen dikilmiş bir Şehitler Anıtı vardır. Bu anıt, Roma kilisesinin hatıralarına karşı onayladıkları ve savundukları kutsal gerçeklere tanıklık ederek bedenlerini yakılmak üzere teslim edilenleri ve onlara sadece Mesih'e inanmanın değil, aynı zamanda O'nun uğruna acı çekmenin sevincinin verildiğini anlatır.

Onlar İsa Mesih'in müjdesinin kutsal gerçeklerine inandılar, onayladılar ve korudular. Bu gerçeklerin tanıkları olarak onları ilan ettiler, savundular ve hatta onlar için eziyet çektiler. Yüzyıllar boyunca birçokları bu Reformculara katıldı. Çağdaş Batı dünyasında birçok kilise dini özgürlüğün tadını çıkardı. Bunun ne kadar süreceği sorgulanabilir. Bu neslin veya gelecek nesillerin Mesih'e inanmak için acı çekmeye çağrılacağı çok bellidir. Buna hazırlanmamak ve gelecek nesli buna hazırlanmamak akılsızlıktır.

Gerçekten de Mesih'in şahsı ve işiyle ilgili bu gerçekler inanmaya, onaylamaya, korumaya ve uğruna acı çekmeye değer. Yaşam Mesih'tedir.

Mesih'in yeryüzündeki yaşamında bütün kalabalıkların O'nu terk ettiği ve öğrencileriyle baş başa bıraktığı bir an vardı. İsa öğrencilerine dönüp 'siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?' diye sordu. Petrus gurubun adına şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendendir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın" (Yuh. 6:68-69). Bir süre sonra Onikiler'den birinde şüpheler belirdi. İsa çarınha gerilmiş ve gömülmüştü. İsa'nın dirildiğini görenler vardı, ama Tomas şüphe etti. Sonra İsa Tomas'a göründü. Tomas Mesih'in yaralarına dokundu, bizim günahlarımız için katlandığı yaralarına.

Tomas ikrar etti: “Rabbim ve Tanrım!” (Yuh. 20:28).
Biz de inanıyoruz. Biz de ikrar ediyoruz.

